

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Tóth László és dr. Szabó Lajos ügyvédek által képviselt felperesnek a Dél-alföldi Regionális Közigazgatási Hivatal alperes ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perben a Csongrád Megyei Bíróság 2007. június 7. napján kelt 3.K.20.050/2007/14. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 15. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 3.K.20.050/2007/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az Államnak - külön felhívásra - további 19.500 (azaz tizenkilencezer-ötszáz) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes tulajdonában áll a szegedi hrsz-ú ingatlan, amely saroktelek, az ingatlanon a felperes gépjárműalkatrészek és tartozékok üzlete üzletkörre kapott működési engedély alapján kiskereskedelmi tevékenységet folytat, valamint telepengedély alapján egyéb gumitermék gyártási tevékenységet végez. Az ingatlan a S. utca felől csak személyi bejáratokon, a K. utca felől gépjármű behajtásra alkalmas kapun közelíthető meg. A S. utcai oldalon az ingatlannak közvetlen útsatlakozása nincs, itt a felperes eddig a rakodást úgy oldotta meg, hogy a gépjárművel részben a járdára állt fel.

A Szegedi Környezetgazdálkodási Kht., mint építtető utasváró pavilon építmény áthelyezésére nyújtott be építési engedélyt. Az utasváró pavilon tervezett építésének helye a S. utca szám alatti épület két személybejárata közé esik. Az eljárásra kijelölt Csanádpalota Nagyközség Jegyzője megismételt eljárásban a 2006. július 20-án kelt 62-4/2006. számú határozatával az építési engedélyt megadta. Az építtető csatolta a közterület tulajdonosának, Szeged Megyei Jogú Város Jegyzőjének 2005. december 8-án kelt 99491/05. számú kezelői nyilatkozatát, valamint beszerzésre került a Csongrád Megyei Közlekedési Felügyelet CS/UV/A/2810/2006. számú szakhatósági hozzájárulása.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2006. október 29-én kelt 575-14/2006. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Megállapította, hogy a felperesi ingatlanon levő épületegyüttes helyi védelem alá helyezése nem zárult le, de a helyi védelem alá helyezés nem akadályozza az építési engedély megadásának. A felperes a S. utcai szakaszon a közterületnek parkolás és rakodás céljára történő használatára soha nem kapott engedélyt, ilyen célú - engedély nélküli - és ezért szabálytalan ingatlanhasználat az utasváró peron építését nem akadályozza, mert a jogsértő magatartásra, jogsértően kialakult közterület használatra a felperes jogokat nem alapíthat. A felperes az ingatlanát a K. utca felől közelítheti meg gépjárművel, ezért az ingatlan használatában nem korlátozza az utasváró pavilon építése. Az építésügyi eljárásban az építésügyi hatóság a megállóhelyet nem változtathatja meg, mert annak helyét a közút kezelője kezelői hozzájárulással jelöli ki, csak az vizsgálható, hogy az utasváró pavilon elhelyezése az építésügyi szabályokat megtartva történik-e.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, melyet az elsőfokú bíróság elutasított. Ítélete indokolása szerint a jelen pernek nem tárgya a megállóhely kijelölése, annak konkrét helye, mert az nem tartozik az építésügyi hatóság hatáskörébe. Az építési engedély kapcsán az építésügyi hatóság csak az építésügyi szabályok előírását vizsgálhatta az utasváró pavilon építése kapcsán. Szeged Megyei Jogú Város Közgyűlése 59/2003. (XII.5.) Kgy. rendelete (SZÉSZ) 47.§ (4) bekezdése alapján a közterületen utasváró pavilon elhelyezhető, az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII.20.) Korm. rendelet (OTÉK) 39.§ (1)-(3) bekezdésében előírt követelmények teljesülnek, a szükséges távolságok megtartottak. A felperes az ingatlanát a Középkapu utca felől tehergépjárművel megközelítheti, így az ingatlanán működő üzlet és telephely működése nem korlátozott. A felperes jóhiszeműen szerzett jogot nem alapíthat a szabálytalanul, engedély nélkül rendszeresen rakodás céljára igénybe vett közterület használatára hivatkozással.

Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak a felperesnek azt a hivatkozását sem, mely szerint a K. utca felőli rakodás nem oldható meg, mert az a két vállalkozása egyidejű működését zavarja. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesnek kell megoldania munkaszervezés keretén belül a zavartalan rakodást, mert sem a hatóságnak, sem a bíróságnak nincs méltányossági jogköre, így a felperes méltányolandó érdekeire nem lehettek figyelemmel. A felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy az építési engedély következtében szükséges az épülete átalakítása, így a határozat részére átalakítási kötelezettséget ír elő. A felperesnek eddig is csak szabályszerű közterület használattal oldhatta volna meg az üzletei áruval történő feltöltését, ezzel összefüggésben a felperes jóhiszeműen szerzett jogokra nem hivatkozhat. Az áruszállításra

alkalmas teherkapun kell megoldania a rakodási, szállítási feladatokat. A felperes által igényelt Sárkány utca felőli rakodási lehetőség biztosítása nem tárgya az eljárásnak és a felperes üzleti érdeke nem akadályozhatja azt, hogy a közterületen utasváró pavilon épüljön, melynek pontos helyét az építésügyi hatóság nem befolyásolhatta, azt ugyanis az útügyi hatóság határozta meg közlekedésbiztonsági szempontok alapján.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet "megváltoztatását" és a keresetének helyt adó határozat hozatalát. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 1.§ (1) bekezdés, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (Étv.) 7.§ (1) bekezdését, 8.§ (1) bekezdés f) pontját, továbbá a Ket. 1.§ (2), (3) bekezdését, az Étv. 31.§ (1) bekezdését, 34.§ (4) bekezdését, 36.§ (1) bekezdését. A vállalkozásához szükséges rakodást az utasváró pavilon megépítése lehetetlenné teszi, ezzel az ingatlana rendeltetésszerű használatát korlátozza, a határozat mindezek következményeként az ingatlana átépítését írja elő. A tehergépkocsi bejárat a kapumagasság miatt nem teszi lehetővé nagy tehergépkocsi behajtását. A két vállalkozása egy teherkapuról történő árufeltöltése, az értékesített áru elszállítása nem oldható meg. Az utasváró pavilon megépítése jóhiszeműen szerzett jogait is csorbítja.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Utalt arra, hogy a Sárkány utcában az üzlet előtti részen rakodás céljából a közterület használatára a felperes soha nem kapott engedélyt. Az ingatlanon álló sarki épület nem áll sem építési tilalom, sem helyi értékvédelem alatt. A gépjárművel történő megközelítés biztosított, amennyiben a kapuméret nem alkalmas nagyobb teherjármű behajtására, ez nem vehető figyelembe a perbeli ügyben. A felperes állításával szemben az épület átalakítására a felperest soha nem kötelezték.

A felperest a felülvizsgálati eljárás során két jogi képviselő képviselte, a felperes nevében a jogi képviselők külön-külön nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet. A 16. sorszámú felülvizsgálati kérelem hatálytalan, mert azt a jogi képviselő a felülvizsgálati eljárásra kiterjedő meghatalmazás hiányában nyújtotta be, és a Legfelsőbb Bíróság felhívására csak a felülvizsgálati kérelem benyújtását és benyújthatóságát követő időponttól, 2007. október 5-től igazolta a felülvizsgálati eljárásra kiterjedő jogi képviselőségét az utóbbi felhívásra benyújtott meghatalmazással. A Pp. 73/A.§ a) pontja alapján a Legfelsőbb Bíróság előtti eljárásban a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára a jogi képviselő kötelező, a jogi

képviselővel nem rendelkező fél által benyújtott felülvizsgálati kérelem a Pp. 73/B.§ (1) bekezdése alapján hatálytalan, ezért a Legfelsőbb Bíróság a felperes új jogi képviselője által, 15. sorszámmal benyújtott felülvizsgálati kérelmet bírálta el érdemben.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A perbeli esetben az építés hatósági eljárás tárgya utasváró pavilon építése volt. Ennek kapcsán a felperes alaptalanul hivatkozott az Étv. 7.§ (1) bekezdésének megsértésére. Az adott építési ügyben a települési és a jogos magánérdekek érdekütközésére nem került sor, településrendezési probléma nem merült fel. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy az utasváró pavilon építési engedélykérelmének előterjesztése előtt a megállóhely kijelölése a kezelő részéről történik, a szakhatósági hozzájárulást a közlekedési hatóság adja meg. Az utasváró pavilon építése körében már a várakozóhely kijelölése nem vitatható, az eljárás tárgya csak az lehet, hogy az utasváró pavilon, mint felépítmény építése a vonatkozó építési szabályoknak megfelel-e, annak építése engedélyezhető-e. A felperes alaptalanul hivatkozott e körben az Étv. 8.§ (1) bekezdés f) pontjára, valamint a Ket. 1.§ (2) és (3) bekezdésében foglalt alapelvek sérelmére. A perbeli esetben mérlegelési, méltányossági jogkör nincs, a felperes által hivatkozott - közterületi határozattal összefüggő - magánérdek figyelembevételére nem kerülhet sor. A felperes az általa működtetett üzlet, ingatlan rendeltetésszerű használata biztosítása körében kérheti az építési engedély felülvizsgálatát, azonban ezzel kapcsolatban nem hivatkozhat jogsértő közterülethasználat folytán jóhiszeműen szerzett jogra, mert az engedély nélküli használat jogszerűsége nem állapítható meg. A felperes az üzlet előtti közterületet engedély nélkül használta árurakodásra, így utóbb alappal nem hivatkozhat arra, hogy az utasváró pavilon felépítése akadályozza az eddig folytatott gyakorlatát, az áru ki- és berakodását. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra is, hogy a felperesi ingatlan rendelkezik tehergépjármű forgalom lebonyolítására alkalmas bejárattal, így az üzletek áruval történő ellátása biztosítható, a felperes vállalkozásainak működését az utasváró pavilon felépítése nem lehetetleníti el, az ingatlan rendeltetésszerű használatát az építmény elhelyezése nem korlátozza. A felperesnek kell gondoskodnia arról, hogy az egy ingatlanban lévő két vállalkozása zavartalanul működjön, a keresetben és a felülvizsgálati kérelemben felhozott indokok az építési engedély megadását nem zárják ki, az elsőfokú bíróság a felperes alaptalan keresetét jogszerűen utasította el.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárás során felszámítható költsége nem merült fel, ezért arról a Pp. 78.§ (2) bekezdése alapján rendelkezni nem kellett.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére. A felperes a felülvizsgálati kérelmén 16.500 forint felülvizsgálati illetéket lerótt, a felülvizsgálati illeték mértéke 36.000 forint, ezért a Legfelsőbb Bíróság a felperest a még hiányzó felülvizsgálati illeték megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2008. június 4.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke, Lénártné dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró